

Myrdal er 857 m o. f. h., har steðgaðu vit 10 min., og nógv ferðafólk fóru av okkara toki og í annað tok, sum skuldi fara norðeftir til Flám og Sognefjorden, og nógv fólk, sum helst mundu hava verið summarfri har um leið, komu við okkara toki.

Úr Myrdal gekk leiðin móti Hallingseid, Finse, Hagastøl og Geilo. Henda vegin er eingin trævøkstur. Tætt sunnan fyri Myrdal er djúpur dalur, í hesum dali er eitt fittligi stórt vatn. Har sá landslagið út til at vera sera vakurt, nógv vóru berg-holini, og summi vóru long. Millum Hallingseid og Finse er Tägevatn, har vóru stórir skalvar báðumegin jarnbreytina, einastu vøgstir, ið vit dugdu at siggja, vóru mosi og bláberjalyngur.

Finse er hægst á Bergensjarnbreytini, 1222 m o. f. h., høgrumegin er Hardangerjøkulin, blágrár kava-fannir toyggja seg oman úr jøklinum tætt at jarnbreytini. Har er lítið liv at visa seg, men einstakar seyðir sóu vit, so okkurt munnu teir fáa at eta. Millum Finse vóru fleiri fjallahús, og vit sóu, at fólk vóru í summum húsum. Áðrenn vit komu til Hagastøl, fór viðavøkstur aftur at siggjast.

Hagastøl er 988 m o. f. h. Har um leið var ein hópur av smáum húsum og so yðandi fult av bilum. Hetta var hægsta summarfritíð, so tað kann ætlast, at nógvir fritíðargestir vóru har. Tað sigst, at norðmenn víða hvar hava bygt smá hús, sum verða leigað til gestir úr mongum londum. Ferðamannavítjan er ein stór inntøka hjá landinum, og tí ræður um, at ferðafólkið fær innivist.

Vit fóru fram við Ustaoset, sum er 990 m o. f. h. og komu til Geilo klokkan trí korter til tvey. Tey, sum lurta eftir veðurtíðindum í norska útvarpi, hoyra millum onnur nøvn Finse og Geilo. Geilo er 794 m o. f. h., nú fór aftur at siggjast eitt sindur til jarðabrúk, í turkilogum

hekk hoyggj, og har sóu vit kirkju og kirkjugarð, ið vistu seg at vera væl hildin. Har var eitt stórt hotel, og ein togbana sóu vit eisini. Neyt høvdu ikki verið nógv at siggja á ferðini, men nú sóu vit einstøk reyðflekkt neyt. Tað visti seg at vera dæmlikt í Geilo, vit steðgaðu har fimm minuttir, og so gekk leiðin móti Hallingdal. Nú var turt og gott veður, vit fóru gjøgnum ein vakran dal, fram við Hol, Al og Torpo og komu til Gol klokkan trikorter til trí. Gol er 107 m o. f. h., har er nógvur viðavøkstur og væl dyrkað lendi, stórir akrar vóru tætt fram við jarnbreytini. Í Gol var næstan

eingin steðgur, og tá vit komu til Nesbyen, var klokkan trí. Nú var veðrið fagurt, sólskin og stilli, Hallingdalen var vakur at fara oman igjøgnum. Vit steðgaðu við Hønefoss, men áðrenn vit komu hagar, høvdu vit fingið okkum døgverða, tað var fyrstu ferð, vit ótu døgverða í toki. Tað kann við hvørt vera trupult at fáa sær um borð á skipi, tá rull er í sjónum, men verri var í tokinum, tær knøppu syftingarnar vóru ringar at vara seg fyri. Hønefoss er í Ringariki, haðani fer leiðin norður eftir o. u. í ein landnýrðing, og vit komu til Jevnaker. Við Jevnaker er breiður dalur, og hann er fjølbygdur,

har vóru sagverk at siggja og væl dyrkað land. Suður móti Jevnaker kemur Randsfjorden, langt smalt vatn, sum er 136 km². Við Randsfjorden eru stór skóglendi t. d. Hadeland. Eftir Randsfjorden sigla nógv skip, og eftir hesum vatni verður nógvur víður fluttur. Vit komu so til Roa, men áðrenn vit komu hagar, gekk leiðin í beinan eystan. Við Roa var frálíka vakur landslag og at visa seg fruktagott og væl dyrkað lendi. Har vóru vøkur og sera vælmálað hús.

Vit komu til Oslo klokkan 17.45.

Dánjal Petur Thorsteinson á »Skarv«:

Her er so ótýdligt

— at vanligt fólk tíma ikki at vitja longur. Tí verður farið undir umlegging og umvæling. Talan er ikki um at gera mismun á fólki, men bert at fáa umstøður at arbeiða undir, sigur Dánjal Petur Thorsteinson í samrøðu við Sosialin

Á »Skarv« í Keypmannahavn, eru teir farnir undir umvæling av holunum, sum nærum hvør feroyingur onkuntíð hevur vitið.

Tað byrjaði við at feroyingar hittust á litlari østovu í Pilestræde, har eisini grønendingar og islendingar hittust.

Fyri 10 árum síðan stovnaði Dánjal Petur Thorsteinsson nýggja Skarv. Hetta er eitt Aps. felag, sum Dánjal saman við Anfinn Hansen og

Kristin Pállsson, reka í felag.

Nú umvælingin fer fram, er ætlanin at broyta víðurskiptini soleiðis, at Skarv verður gjørt til eitt felag, har bert feroyingar ella hálfferoyingar fáa limaskap.

— Er tað ikki diskriminátión, spurdu vit stjóran á Skarv.

— Nei, tað haldi eg ikki. Hvør limur kann hava tveir gestir inn við sær, og hesir kunnu vera turkar, grønendingar ella fólk við

øðrum húðaliti. Vit hava einki móti øðrum fólka-sløgum.

— Er loyvt at hava alment upplatingarstað í Keypmannahavn, og so at síla gestir frá, sum eru óynsktir innandura?

— Við tað at vit gera eitt felag og tekna limaskap, so er tað loyvt. Um vit bert høvdu vanligar øl- og maststovu, so var tað ikki loyvt eftir lógini um diskriminátión.

— Hvussu verða upplatingartíðirnar?

— Tær eru ikki broyttar. Vit hava opið frá kl. átta á kvøldi til tvey nátt, vanligar dagar og til kl. trí leygarnátt og sunnunátt. Við at gera eitt felag, verða vit settir uttan fyri restauratiónslógina, og kunnu so státt nýta prisir og upp-

Framhald á síðu 13

Dánjal Pauli Thorsteinsson, leiðara á øl- og matstovu ni »Skarv« í Keypmannahavn

